

Cowboy Henk

De laatste der Mohikanen

Cowboy Henk

De laatste der Mohikanen

Henk Evenblij

Speciale dank aan Louis Bovee en
Royal Dutch Press

Copyright © 2017 Henk Evenblij

Foto auteur © Rob de Jong

ISBN 978 94 021 5965 3
www.bravenewbooks.nl

Inhoud

Proloog	7
Romariooo	11
Dirk overvallen	16
Keizer Karel	23
Omkoping in Sevilla	32
Feyenoord-watcher	40
Pistool in taxi	47
Haagse bluf	55
Big Pete	60
Anekdoten	65
3 toppers over de traveller	80
Van Hanegem en Hazes	83
Co naar Porto	89
Klokkie voor Bartina	93
Vliegramp suriprofs	97
El Simpatico	101
Sepp's koffertje	107
Flesje wit, flesje rood	112
Adios maestro!	117

Proloog

De tijd van sportverslaggevers in vale regenjassen met opschrijfboekje en pen is allang verleden tijd.

De scribenten van toen hadden geen mobiele telefoon, geen computer en ze konden niet twitteren.

Cowboy Henk is een produkt van de zogenaamde *regenpijppgeneratie*. Journalisten die door roeien en ruiten gingen.

De huidige verslaggevers zijn van de *Twittergeneratie*. Sterker nog: de meesten zijn ambtenaren geworden. Ambtenaren die vrijdagmiddag 17.00 uur hun bureau afsluiten om 's maandags weer, soms met een kater, op de redactie te verschijnen. De druk om optimaal te presteren is door de toenemende inmening van hoofdredactie en directie gigantisch groot.

Best begrijpelijk als je beseft wat een willekeurige reporter tegenwoordig allemaal op zijn pad vindt. Met zijn loodzware laptop-tas, telefoon, fototoestel en andere attributen heeft hij voor het vervoer bijna een *muilezel* nodig.

En toch blijkt het niet meer noodzakelijk voor een interview de deur uit te gaan. Klik op Google, tik een naam in, open het raam, zet radio en tv aan, laat een postduif los, bel je schoonzuster en, zeker weten, binnen anderhalf uur heb je een *topstory*.

Maar, zult u zich afvragen: *Wat is nu eigenlijk een goed journalist?*

Hij of zij moet, ten eerste, zeven dagen per week 24 uur op scherp staan. Bovendien kennis van zaken hebben, een ijzeren wil om te presteren én een portie gezond verstand.

Verder ben alleen jij verantwoordelijk voor je artikel. Je artikel dat begint met een pakkende kop, waarna een sterk intro volgt en daarna een dwarrelstukje en tot slot een lekkere uitsmijter. Maak je verhaal absoluut niet langer dan vijfhonderd woorden.

Ik was een journalist met een *helikopter-*

view. Iemand met constant *geopende* ogen en oren. En iemand met één stelregel, te weten: *goed is goed en slecht is slecht*. Een middenweg was voor mij onbestaanbaar.

Aan de hand van indringende persoonlijke herinneringen geef ik u op humoristische wijze een kijkje in de journalistieke levenskeuken van een der laatste der Mohikanen. Of in de woorden van Johan Derksen: "Er zijn geen cowboys meer, alleen maar ambtenaren."

HENK EVENBLIJ

Zaandam, september 2016

Romariooo

Hij zat op een stoeltje in de keuken en voorzag zijn journalistieke gasten, collega Sieb Oostindie en ik, eigenhandig van koffie. Met een platte hand drukte hij op het deksel van het apparaat, waarna het zwarte vocht in een beker druppelde.

Plaats van handeling: de statige villa van Romario de Souza Faria in Veldhoven. Het was november 1989 en we waren op bezoek bij de Braziliaanse vedette van PSV vanwege zijn roemruchte hatrick tegen Steaua Boekarest.

De weergaloze sluipschutter leidde ons rond door zijn prachtige optrekje dat hij deelde met zijn vrouw Monica. Zo toonde hij zijn prijzenkamer; een ruimte met allerlei reliëfs en foto's van de op dat moment in ons land nog tamelijk 'onbekende' grootheid in spé. Vervolgens showde hij de rest van het pa-

leisje, met in praktisch elke kamer een televisie. De grootste beeldbuis troffen we aan in de 'echtelijke sponde', de plek waar Romario dagelijks de liefde bedreef met zijn wederhelft.

De topscorer met *raketstart* was een groot liefhebber van vrouwelijk schoon. Na een training op De Herdgang verstopten jonge, knappe meisjes zich in de bossen en boden zich vervolgens bij de Braziliaan aan.

"Of ik naast voetballen nog andere hobby's heb?" zei hij lachend, zodra we terug in de keuken zijn. En geeft meteen het antwoord: "Ja, Coca-Cola drinken en neuken," schaterlachte de deugniet met de amandelgrote ogen. Tegelijkertijd houdt hij zijn duim tussen wijs- en middelvinger, ondertussen met een schuin oog erop lettend of Monica zich in de buurt bevindt.

Tegen etenstijd vertrokken we samen met Romario naar hotel Holiday Inn om daar verder te praten. Op het moment dat ik de rekening wilde betalen, klapte het wonderkind uit Rio de Janeiro opeens gigantisch uit de